

udnyttet i en anden Retning, end Forslagets Mening var, idet det ikke var Meningen, at Værkstederne skulde kontrolleres. Det er nemlig saa, at de unge Mennesker ofte kunne faa en bedre Uddannelse paa de smaa Værksteder end paa de store, og det, som man har villet sikre sig, er, at de unge Mennesker kunne faa en vis praktisk Duelighed, saa dette kunde føre dem til at gaa en anden Vej. Vi ere alligevel blevne staaende ved det oprindelige Udtryk i Haabet om, at den Ordning, som skabes, hvis Lovforslaget vedtages, ikke medfører de Farer, som man i Udvalget har frygtet.

Hvad den finansielle Side af Lovforslaget angaar, er der den Ting at sige, at dette Lovforslags Ophøjelse til Lov vil medføre en Udgiftsforøgelse paa omtrent 19,000 Kr. aarlig. Her overfor har der indenfor Udvalget været nogen Betænkelighed. Vi leve i en Tid, hvor vi helst skulde se at komme ned med Udgifterne eller dog i alt Fald holde igen, naar der er Tale om at komme op med dem. Men paa den anden Side have vi erkendt, at de nuværende Forhold ikke lade sig opretholde. Thi man kan ikke længere faa Lokaler ude paa Orlogsværftet, og man kan ikke længere blive ved at beholde en Ordning, hvorved en Mand, der er ansat i en anden stor Stilling, halvvejs gratis skal være Eksamensformand. Man er derfor nødt til at skabe Maskinistundervisningen nye Eksamenslokaler, og man er nødt til at skabe en ny Stilling som Direktør for Maskinistundervisningen, og dernæst vil der følge Udgifter ved Indførelsen af de 3 nye Prøver, nemlig Motorpasserprøven, Prøven for elektriske Installatører og den elektrotekniske Prøve. I disse 4 Henseender erkender Udvalget, at man staar overfor Krav om Udgifter, som man ikke kan undgaa at imødekomme.

Under Hensyn til det ønskelige i, at dette Forslag gennemføres hurtigst muligt, og ogsaa under Hensyn til, at den Mand, som man har tænkt sig som Direktør for Maskinistundervisningen, er en Autoritet, som Staten gør klogt i at sikre sig til dette Hverv, en Mand, som i en anden Stilling i Privatvirksomhed vil kunne tjene mange flere Penge, end han er i Stand til i Statens Tjeneste, er Udvalget gaaet med til at anbefale den nye Ordning, og de 19 Ændringsforslag, som Udvalget har stillet, omfatte alle dette Spørgsmaal: Indførelsen af Maskiningeniørexamen. Alle de 19 Ændringsforslag er Udvalget enigt om, og vi foreslaa der-

for at vedtage Forslaget med disse Ændringsforslag, der alle have Henblik paa at undgaa de Bestemmelser, der vedrøre den nye tredie Eksamen. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget med Ændringsforslagene til Vedtagelse her i Tinget.

Christian Rasmussen: Jeg kan i det hele og store slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra Udvalgets Ordfører. Men jeg vil ikke lægge Skjul paa, at det er et Kompromis, der her som saa ofte vedrørende andre Forslag er indgaaet, men dog et Kompromis, som jeg mener er fuldt forsvarligt. Vi i mit Parti have ikke været fuldt enige i, hvad der foreligger som Resultat af Udvalgets Arbejde, der har været adskillige Ting, som vi havde kunnet ønske ændrede, men vi have frafaldet vore Ønsker, fordi vi have ment, at naar man kunde naa til det, som her foreligger, vilde der være naaet ikke saa ganske lidt.

Hvad der glæder mig mest, er, at man fra alle Sider er gaaet ind paa at stryge den nye Stilling indenfor vor civile maritime Flaade, som der har været Ønsker om at faa frem, og som skulde kaldes Skibsmaskiningeniør. Jeg kan ikke se, at der vilde være mindste Anledning til at skabe en saadan ny Stilling, det vil blot føre til, at man fik en Klasse af Mennesker indenfor vor Koffardiflaade, som i Virkeligheden ikke gjorde Fyldest i Henhold til Stillingen, men som vilde komme til at gaa som en Slags Overmennesker, maa jeg sige, indenfor Koffardiflaaden. Nu vil jeg ikke lægge Skjul paa, at naar man har ønsket, at noget saadant skulde komme frem, har Grunden været, at vi for en Del Aar siden fik ordnet Forholdene med Hensyn til Statsskolen i Krigsmarinen saaledes, at Maskinmestrene, der vistnok i Grunden havde været tilfredse med deres Stilling, kom til at hedde Marineingeniører i Stedet for Maskinmestre. Det har bevirket, at ogsaa Koffardiflaadens Maskinmestre have ønsket, at de kunde kalde sig Ingeniører. Vi have gennem en meget lang Række af Aar efterhaanden faaet en Klasse af Mennesker opdraget til at være Maskinmestre i Koffardimarinen, der have gjort udmærket Fyldest i denne Stilling, og de have selv fundet sig overordentlig tilfredse med at hedde Maskinmestre. Hvorfor skulde vi saa gaa ind paa at give dem et andet Navn, der i Virkeligheden intet betyder? Det forekommer mig, at der er ikke Spor af Anledning til at gøre dette. Hvorfor skulde vi endvidere ved en ny Eksamen gaa hen og skabe en